

Turcsány Péter
TISZTÍTÓTŰZ FÉNYÉBEN

Felejthetetlen minden.
 És megfordíthatatlan.

A vers nem ott kezdődik,
 ahol abbahagytam.

A vers az, amit el sose
 kezdtem.

Amit egy mély lélegzettel
 magamhoz vettem,

amit rátok testálok
 megnevezetlen,

mert magamban megtisztítván
 mégis, mégis
 kilélegeztem.

A Lét purgatóriuma:
 ennyi és nem több
 minden vers, és
 minden ima.

Vár, 2011/1–2.

(Turcsány Péter 1951-ben született Budapesten. Verset és esszét, tanulmányt egyaránt ír, műfordítással foglalkozik.)

Babiczky Tibor
ÍTÉLET

Kihúzza magát, lassan lép. Vezetik.
 Nagy levegő. A világ ugyanaz.
 Arcok, ruhák. Mint máskor. Ugyanaz.
 Nincs akarat. Idő van. Süt a nap.

Délre jár. Van idő. Nincs akarat.
 Halk nevetés. Erősödő moraj.
 „Élek” – mondja valaki. Idehozták,
 elviszik. A kofák a friss árut

kipakolják. Gurgulázik és sziszeg
 az új hordó fölött a sörcsap. Ebédhez
 válogatnak az asszonyok. A férfiak
 ajka fölé vidám bajuszt rajzol a hab.

Vigilia, 2011/5.

(Babiczky Tibor 1980-ban született Székesfehérváron. Verset ír.)